

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 1919, sp. zn. Rv I 82/19

Číslo: 37/1919

Právní věta:

Vzal-li vypovězený námitky proti výpovědi po zahájení ústního jednání zpět, aniž vypovídající s tím souhlasil, budiž vynesena rozsudek podle uznání.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 04.02.1919

Spisová značka: Rv I 82/19

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Strana vypovězená vzala námitky své proti výpovědi z najatého mlýna po zahájení ústního jednání zpět a žádala, aby to soud vzal prostě na vědomí. Strana vypovídající s tím nesouhlasila, nýbrž navrhla, aby výpověď uznána byla rozsudkem za účinnou. - Prvý soud (okresní soud v Táboře) uznal podle tohoto návrhu.

Důvody:

Okolnost, že strana vypovídající se zpětvzetím námitek nesouhlasila, nemá po stránce materiální naprosto žádného významu, poněvadž toliko zpětvzetí výpovědi, nikoli však zpětvzetí námitek proti výpovědi vázáno jest na souhlas protistrany. Vzetím námitek zpět, jež rovná se ve skutečnosti uznání žalobního nároku, odpadlo arci projednávání jejich obsahu, jehož vypovězená strana, uznávajíc patrně bezdůvodnost námitek, dobrovolně se vzdala. Okolnost, že strana vypovídající se zpětvzetím námitek nesouhlasila a navrhla, aby rozsudkem uznána byla výpověď za účinnou, má ovšem význam ryze procesuální. Kdyby se byla strana vypovídající spokojila s pouhým zpětvzetím námitek a projevila s ním souhlas, nebylo by rozhodováno rozsudkem, nýbrž zůstalo by při pouhé výpovědi, jakou tato dle své povahy před vznesením námitek byla. Poněvadž však strana vypovídající, s tímto ukončením věci se nespokojujíc, nesouhlasila se vzetím námitek zpět a žádala, aby rozhodnuto bylo o otázce účinnosti výpovědi rozsudkem, nebylo lze takovému návrhu vzhledem k významu a právním účinkům se opírat a nechati jej nepovšimnutým. Bylo proto nalezeno dle učiněného návrhu rozsudkem a výpověď, ježto ve zpětvzetí námitek dlužno spatřovati submissi, zachována byla ve své

účinnosti (§ 573 c.ř.s.).

Odvolací soud (krajský soud v Táboře) rozsudek prvního soudu potvrdil.

Důvody:

Námitky proti výpovědi nejsou žalobou, nýbrž obranou proti nároku ve výpovědi zahrnutému, aby předmět pachtu byl v určitý čas odevzdán, pročež předpis § 237 c.ř.s. o zpětvzetí žaloby zde místa nemá. O námitkách bylo zavedeno řízení sporné, jež podle § 572 c.ř.s. vyřízeno býti má k návrhu některé strany rozsudkem, při čemž lhostejno zůstává, zdali avisát od vznesené obrany při nařízeném roku upustil anebo vůbec neprojednával. Bezpodstatnou je tudíž výtka odvolání, že po zpětvzetí námitek neměl býti vynesena rozsudek; neboť dle obsahu protokolu jednacího byly námitky zpětvzaty po vyvolání věci, tedy po početí roku (§ 133 c.ř.s.) a bez souhlasu strany vypovídající, kteráž navrhla, aby výpověď byla uznána účinnou, důsledkem čehož první soudce právem návrhu jejímu vyhověl a za účinnou uznal výpověď, proti kteréž strana vypovězená ve sporu obran svých neuplatnila.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání strany vypovězené.

Důvody:

Dle jasného znění § 571 c.ř.s. sluší stranu, od níž vycházela výpověď nebo vyzvání ku vrácení nebo převzetí předmětu nájemního nebo pachtovního, pokládati za žalobce; dále se ustanovuje, že, podají-li se proti výpovědi v čas námitky, sluší naříditi rok k ústními projednávání rozepře. Z toho jde, že při rozepřích ze smluv nájemních a pachtovních, pokud není nic zvláštního předepsáno v §§ 560 a násl. c.ř.s., dlužno používati veškerých ostatních ustanovení, platících pro sporné řízení před soudy okresními, tudíž také předpisy o rozsudcích a usneseních a o předpokladech, za kterých rozsudky a usnesení mohou býti vydávány. Tu pak dovolatelka vzala, jak shora dotčeno, své námitky po počátku ústního sporného jednání zpět, dala tímto úkonem na jevo, že uznává neobmezeně nárok žalobní a je ochotna se mu podrobiti. O případu tomto zmiňuje se však § 395 c.ř.s. a vyhrazuje žalobci právo navrhnouti, aby rozepře rozhodnuta byla rozsudkem podle uznání. Návrh strany vypovídající na vydání rozsudku, ač námitky byly odvolány, byl tudíž v zákoně odůvodněn a musilo mu býti vyhověno.